

ԱՐՈՒԵՍՏ

ԳՈՒՆԱԳՈՅՆ ԵՒ ՈՍԿԵԽԱՌՆ ԹԱՆԱՔԻ

ՎԱՍՆ ԽՈՐԱՆԱՑ ԱԽԵՏԱՐԱՆԻ

է (Մեր)կոն (վար)դագուն
է : Ախրասպիտաճ՝ մեռելի գուն է :
Ժանկառ (զաֆրան) քացախով թրջէ
խառնէ շորը . . . ոնչէ ժանկառն սպի-
տակ (խառնէ) փերիզի գուն է : Սև
ոխր . . . լրմող կարմիր Եղիայի է : Զա-
ռիկ կարմիր զըռնեղին կամէ . . . ա . . .
որդ պատաշխանի . գ. պատպաթ է . ա.
մուգ, ա. մաւի, ա. շամաթ, Ղըմըզ
չո . զան, շիպ, լութը, զընճուֆր . զըռ-
նեխ, զառիկ, սիլիկոն, զաֆրան, սիրա,
ժանկառ, լեղակ, սպիտաճ . . . յիհան,
լաւք, անկլիկ :

Առաջին գուռն, գրազրութեան ա-
րուեստն . սև ք . . . թանաքն որ մուրա-
քափ կոչեն : Առնուն նուկի մի . . . գըղ-
թոր դ. նուկի ջուր. կոտրէ որ չբամնի,
և լից 'ի պուտուկն թրջոց է աւր. բայց
գ. դ. ժանկոս երկաթ. թ. . . . եփէ
կէս . . գրես 'ի թուխմն, նա չփոխի և
չճապազի, այլ զրին եզէրքն փայլի . ա-
պա վար առ և քամէ որ հովանա, հանց
որ մատ . . . իմանայ աւուր մի յառաջ
թրջէ զառջասպն որ շարպաթ լինի .
լից 'ի ներս և որմի աւելով զարկ շատ,
և առ զփրփուրն երեսէն և ըղընկիդ
կաթեցյ, և ցըքէ, և աես թէ կապուտ
է 'հերկէ է. և զրէ աննշաշտա թիմի,
և աես թէ գունն սև է և չի պաղիլ
բաւական է. թէ չէ՝ այլ ած բաւական,
և թող որ նստի ա աւր. ա զիշեր. և
շաքրտա արա և գիր արեգակն է աւր.
թէ ձմեռ է՝ լից 'ի պուտուկն և զիր 'ի
վերայ հով թունթիրն որ կամկար ե-
ռայ, և առ գիր 'ի վայր՝ որ հովանայ,
և լից 'ի յասիկի ըղուխ, և քիչ քիչ
կաղմարն լից, և գրէ, և զգրչին ծայրն
կարճ զուղէ և բոլոր. և հաւասար զնը-

զերն և 'ի փորոյն դիհէն կտրէ, և զդա-
նակին բերանքն զիւր կալ 'ի կտրելն և
զբելուն ուժն 'ի վերայ բութանդ արա,
և զաշըդ անթարթ 'ի հետ:
ա անգամ եփես . թէ ուժ մնա՞ թ
անգամ եփես . յետին ու յառաջին յի-
րար խառնես կ'աւիրի . . . եղիկի քան
առջասպ լըլուս՝ պաղի, այի լըլուն՝
աւիրի . աւիրածըն տաքցընես, առ-
շասպ լըլուս՝ կու բռնէ, լաւ գիր կու
լինի, խնդաս, գրես . զի ցամաքել յու-
շանա . թէ վրա տանիս, իրար կու
կալչի, աւերէ, չի գրուիլ: թէ ժանձր
եփես . չոր առջասպ լըլուս՝ թանձր կու
լինի, զրչէն վրայ չգա: Առչասպ լրի
շարպաթ երէ, լից . թէ թերեփ էնես,
առջասպ լըլուս՝ նա գրելն չի ցամքիլ,
աւեր է:

Այնպէս նշան երէ թէ ջուրն շատ
թէ քիչ, մինչև գղթորն երևայ, ապայ
յես առ: թէ գլստորն երևա, ջուր լը-
լուս՝ եփի նա աւիրի ու այլ չի լինիր:

Խրատք ոսկի շինելց. վասն ծաղկի:
Զօսկին այսպէս հալէ. առ զազնիւ ոս-
կին և տուր ծեծել քան զվարախ. ա-
պա կտրատէ մանար և լից 'ի նոր բու-
թակ և մտոյ 'ի քուրայն զգործելին.
խուրն զիր, և մեղմ փշէ որ կարմիր:
Ապա լից 'ի վերայ ամէն միմխալ ոսկին
զ. միմխալ անտիկ. և քիչ թող ու հան,
և թափէ 'ի վերայ սպիտակ թխտին:
որ 'ի մէջ ջրին լինի. ապա առ. 'ի մէջյ
փոյթ, և լուա քաջ՝ որ կեղտն երթա և
քան զկարագ ճապազի. ապա զիր 'ի
մէջ ամթաս կտաւի, ու քամէ որ սըն-
դիկն ենէ: Ապա առ ամէն միմխալ ոս-
կոյ՝ ծ. միմխալ փարսի քութուրդ, ու
լից 'ի մակաղաթն, միր կապէ ու աւրմ

Քեռք տուր, յայնժամ լինի քան սև
մուր:

Ապա մից 'ի բուդակն, և 'ի վերայ
գործելի կրակի զիր, ու փչէ որ այրի,
և մաս ուկին քան զէկ հող Ապա հան
'ի վերայ մարմառ սալին ու աղաս քաջ.
յետ հան 'ի սպրիկ աման ապիկի, և
լուա որ յիստակի: Ապա զինդանի
կիրն դիր 'ի ջուրն աւր մի, և զիստա-
կըն. և այնով լուա է հետ որ պայծա-
ռանա, և յետոյ քաղցր ջրով լուա և սա-
զով՝ գրէ 'ի վերայ բատանո, թող որ
չորանա, ապա արմնվ զարկ որ փայլէ:

ԱՌ Ալ խրատք ոսկոյ: ԱՌ զանիր վա-
րախն, ծեծած ոսկին՝ որչափ և կամիս,
և սակաւ ծոր մեղր, կամ սպիտակ
սովինձն հալած, լից 'ի շնի աման, և
զոսկին տերև տերև 'ի ներս ձգէ, և ա-
ղէկ տրորէ մատամրգ՝ որ միանա 'ի
մեղրն քան փոշի. ապայ լից 'ի ներս
ջուր, և լուա որ մեղրջուրն ենչէ թող
որ նստի ոսկին 'ի յատակն². նաև ըզ-
ջուրն քամէ 'ի յայլ պնակ, որ թէ մնա-
ցեալ լինի յայն ջուրն ոսկին՝ նա պար-
զի, և գարձեալ լուա և թող որ ցամա-
քի, և ապա սաղմի ջրով գրէ, և այլ
նոյն է:

Վասն զանազան գունոց՝ որ 'ի մէջ

¹ Ի ըւսանցան՝ սամելովն, աստ և 'ի զինիս:

² Յօրինակին մնեն ցանուա բուրզարքը, իսկ
սատի և անդր՝ նօտր դրումեալ այս միջնակեած
հաստած՝ յատար գրէ, զերկուա էջս, յետ ո-
րոյ սկանի գարձեալ յառաջ վարել բուրզա-
քով խրատքն վասն սույնու:

« Վասն լուա թանգի: ԱՌ որդն... լուա և
լից 'ի կտաւէ պարիստ, և ըստ շափոյ ջուր. և
նոր կատեկած պինձով 'ի վերայ կրակին դիր.
բ, ու եռ գու. յայնժամ զպուող լուքն մանարք
ու ներս լից եփե. երբ թ եռ գոյ. յայնժամ
լից 'ի ներս զլուրթն փոքր փոքր. ու հետ զդյն
տես, երբ հաւանի՞ վեր առ ու:

« ԱՌ աց լուա եկելոյ: ԱՌ որդնաւածն ցափ
մի, և լից 'ի վերայ ու շափ ջուր. և եփէ որ մնա
ն շափ և կես. ապա ցաման և ջուրն առ. և զայն
կես շափ ջուրն կեռէ և յետ փիր. և ապին մա-
ս. և քանի կես շափ ըրիդ՝ զէսն ան լուու լուսած
որպէս մանր կորուտ, և եփէ մեղր կրակով.
խանէ մինչեւ որ գտանա լուքն միայն կառը՝ որ
քան զնութե. և թէ ջուրն պակասի՝ գու զայն
կես շափ ջուրն 'ի վերայ լից ու փայտով խա-
նէ անդամար. և եփէ սակաւ մի որ հուսան. և
ան զպացել քան դրակը հատ մի լեսած, և
ձգէ 'ի ներս խանէլով և դոյնն տես 'ի վերայ

ոսկուն բանի: Զլուքն ու զըսպիտաճն
խանէ՝ լալի է: Զառիկն և զեղակն
խանէ՝ կանանչ է. նոյնպէս զժան-
կառն և զաֆրանն Զլաճվարդն և զըս-
պիտաճն խանէ՝ կապուտ: է: Զլն-
ջուքը միայն գիր՝ կարմիր է: Այս դ
գեղս ոսկոյ ազդ առնէ: իսկ լարուն
շուքն զլուքն գիր՝ կապուտին շուքն ըզ-
լաճվարդին զիր՝ կանանչին շուք զմօւզն
զիր: Զլնջուքիրին շուք զլուքն զիր. իսկ
լոքին ու վարդին՝ բաց սպիտակ զեղն է.
կարմիրն ու կանանչին՝ բաց գեղինն է:
Զսպիտակն և զվեկին խանէ՝ վարդա-
գոյն է: Զկապուաշ փայտն խարտոցէ և
եփէ քաջ. և կիրն 'ի ջուրն լից 'որ ը-
սովզպի, և ըզնուրն այն խանէ, և
գդարոք զինչ որ կամիս ներկել կարմիր:

ԱՌ նշան լաճվարդի: ԱՌ զմթու

նուան ջուրն և զլաճվարդն, և զկանին

փայտի մնիրի ջրովն ՚ի վերայ սպին

աղաս, և զնուան ջուրն կաթ ՚ի ներս

կաթեցիյ. ապա 'ի վեր հան և մնիրի

ջրէն 'ի վերայ ած, և թող որ յիստա-

կի. ապա սաղմն տրորէ տաք ջրով, 'ի

ներս կաթեցիյ. և այն մնիրի ջրովն ա-

զա լաւ. ապա 'ի քարսէն ած, տաք ջրով

արորէ. ժանկառն զաֆրանի ջրովն տրոր-

է և սաղմն արկ ջրով, պարզէ և զրէ:

Թխտի. թէ ուղես որ մութ գայ զլուեղքն քիւ-
լից, եթէ բաց շպեկդն շատ լից, սպաս քամէ
'ի բարեկ մաղ կում կուաւով, և լից յապիկի
պնակ. և ըստքն ատր և չորացն, և երբ ուղես 'ի
վերայ սպին և սամկով գրէ»:

« ԱՌ ազդ գարձեալ ԱՌ զպաղամ փայտն և
մանրէ արմուկ և 'ի ջուրն գեր թըրց աւր մի,
և եփէ թէ նաւար ուղես' քիւ եփէ: և թէ
թանձր, նա շատ եփէ. յետոյ լից 'ի ներս լութը
և հետ զդյն տես 'ի յեփեն. թէ ուղես որ
պարզ ընի ու բորժի և պայտառ որպէս օրո-
ցեցն, նա հան թուր. և թէ ուղես ծիրանի ան-
նման և գեղեցիկն նա կրի ջուր և կալեճարի
ջոր խանէ 'ի ներս ըստ շափոյն և հետ զդյն
անէս, երբ հաւանին նա զարմանա»:

« Խրատք զանազան գեղոց: ԱՌ զիսպիտաճն,
աղմ աղմ՝ որ այլ կարիք չունենա, և զեղակն
սակաւ մնանակ 'ի ներս. զան ալ աղաս և սամ-
զով արորէ. լինի գոյն լաճվարդի. զնէն սա-
կաւ մի խանէ 'ի հետ ժանկառն, 'ի լինի ըզ-
լաճվարդը մի լինը 'ի վրան, քացանի լից և ապա
սամկէ, և թէ որ ցամաքի. և յետոյ ջուր լից
և գրէ. զնէն աղաս, գիւլ լեզուկ 'ի հետ ա-
զա լինի կանանչ»:

վասն լաճվարդի լուանալոյ: Զլաճ-վարդն յառաջ ած 'ի հաւանն... ազէկ, ապա սպիտակ սոսինձն 'ի թրջոց ած և տաքցոյ, և հետ զգրփուրն առ զիր 'ի վայր՝ որ նատի, ապա զբացախն քամէ և թող որ ցամաքի, ապա զծոր մեղը ըլն տրորէ քամէ ջրով 'ի յապիկի քասա. և լաւ տրորէ. և ապա այդ մեղրովդ հան զլաճվարդն 'ի վերայ մարմատ սալին ու աղաջ քաջ՝ որ այլ կարկի չունենա, ապա հան 'ի յապիկի քասա, ջուր ած և ձեռքդ զարկ՝ որ քամի, ապայ զպախրի լեղին ջրով արորէ և 'ի վերայ ած լից, և այնով գրէ:

Վասն բատանա շինելոյ: Զբատանն 'ի տեղին քարին մէջէն առ և աղաջ քաջ, ձկան սոսրնձի ջրով խառնէ՝ և գրէ. և երբ գրելլինին կամ՝ ծաղկել այլ կրիին սազմի ջուր կամ սպիտակ սարնձա, ջուր 'ի վերայ գնա, և ապա զուկին 'ի վերայ գիր, և այդ է:

Դարձեալ վասն պատկերադեղի հանդերձի: Զսպիտանն սակաւ զընջուռփր ու լուք կաթեցոյ՝ մարմնազեղ է. 'ի լաճվարդի յաստառն լուք խառնէ՝ ծիրանի է. 'ի զնջուռփրն սպիտան խառնէ այլագուն է: 'ի շնարակն կանան խառ-

նէ վասն Եղիայի Յովաննու և ճկնաւորաց հանդերձին, և 'ի գոյն խաչափայտին. և սպիտանն սակաւ թուխ խառնէ 'ի գոյն կատուի և ագռաւի, դիւի և այլ վերերաց: Խսկ թուխ՝ որ վասն ծաղկի տառնես, զփիձի կամ զուլի գործերին լիսէ, սամլով յարոյ, և ապա խառնէ: Զնջուռփրն ու զթուխն խառնէ մազի և հերաց դեղ է: Թէ զկարմիրն շտա խառննես՝ նա խարտէշի գոյն է, և հերետակի թեկի է: Գարձեալ ծիրանի ներկես՝ լուքն քիչ լեղակ խառնէ ու դիր, և բացատ նորին, զբաց լալին զիր: Ալյագոյն 'ի ներս զնջուռփրն զիր և բացատ նորին զսպիտանն: Յովիշաննու, Եղիայի հանդերձին զլեղակն զիր և բացատ զառիկն, Զգոյն մեմունին և կատուխն և զագռաւին 'ի ներս զթուխն դիր, և բացատ զիսպիտանն: Խսկ զամեննեսեան ըստ իւրաքանչիւր գունից առանձնականի՝ քաջ լիսէ, և ապա խառնէ, սազմով յարոյ և թող որ ցամաքի, և վերասին սազմաջրով յարոյ և բան տար:

Ի ձի՛ սպիտակուցի զնաւոր ջուրն բամբակով քամէ, և զլուքն նովին ջըրովն ։ . . . :

4 Մինչեւ ցայս վայր օրինակս մեր. որ է փոքրադիր պատառիկ մի բամբակէ թուղթ քանի մի թերթից, պակս յառաջը 'ի վերէ, սիսաւորի որպէս երկն 'ի հատուածոյ աստի՝ զյոր վիճաննան աւելորդ գարկաք ուղղել, կամելովին տալ ճաշակ եղանակի գրուժեանն: միջին բուրագովէ է գրուժեաւ, բաց 'ի հցուածոյ միջանկեալ բանիցն զորմէ 'ի վեր անդր 'ի ծանօ-

թութեանն: Թուի սա պատառիկինց ընդարձակոյն և ս բանից՝ մանրամասն աւանդութեանց զարուեստէ գունելց և ոսկենիշ դրոշմելց ըզծաղկագիրս և զզարոս ձեռագիր մնանիցն, յորս ոչ աննշան և մերքս նախնի արուեստաւորք՝ այսօր վայլեն իւրեանցն սեփական բնիկ յատկութեամբ 'ի միջի ժամանակակից արուեստակցացն յունաց և լսակնաց: